

ДОБРУДЖАНСКО ЗНАМЕ

МЛАДЕЖКИ ЛИСТЪ

Урежда Редационенъ комитетъ

Цена 2 лева

Излиза два пжти въ месеца.

Абонаментъ за година 40 лв., за 6 месеца 25 лв., за странство 60 лв. годишно.

Секвестъра на имотитѣ въ Добруджа

Следъ хайдушкия начинъ на нахлуване и заграбване на Добруджа отъ страна на романската олигархия, тамъ се възцари режимъ, който цѣлеше планомерното и сигурно обезлюдяване на този край населенъ съ българи и колонизирането му съ чуждѣ елементъ.

Средствата за това бѣха най-разнообразни и прилагани по единъ най варварски начинъ.

Едно отъ тия средства бѣ и наложенъ секвестръ върху имотитѣ на българскитѣ подданници.

Цѣли десетъ години романската олигархия държи този въпросъ откритъ, целейки, отъ една страна тормозъ и прогонване на населението и отъ друга, да изсмуче колкото се може повече стотици милиони лева отъ българския народъ.

Десетъ години вече какъ този въпросъ е предметъ на преговори, обсъждания, разговори и пр. между правителствата на Ромъния и България. Десетъ години хиляди заинтересовани съ трепетъ очакваха разрешението му, търпейки грамадни материални щети.

Най-после г. Билчуреску, ромънския пълном. министръ въ София, който дойде съ задачата да подобрява отношенията между дветѣ страни, когато на времето дори нашата преса нарече „голѣмъ приятель на България“, решилъ да се покаже действително такъвъ и то тъкмо презъ светлитѣ празници.

Предъ „Вестникъ на вестницитѣ“ г. Билчуреску заявилъ:

„Имамъ сведение, че романо-българската спогодба, за която толкова се писа и говори отъ нѣколко години насамъ, предстои да бжде наскоро подписана, и следователно, секвестъртъ наложенъ отъ ромънското правителство надъ българскитѣ имоти въ Ромъния, ще бжде вдигнатъ“.

Условията, при които ще стане тази спогодба, г. Билчуреску не споменава, навѣрно да не развали ефекта на коледния си подаръкъ. Намекването му, обаче, за съдържанието на спогодбата, редак-

тирана презъ 1925 год. показва, че срещу възвръщането естественитѣ права на стопанитѣ надъ своитѣ имоти ромънската олигархия изсмучва изъ измършавѣлата снага на българския народъ 320 милиона лева.

По нататъкъ г. Билчуреску счита, че щомъ като веднажъ се разреши този въпросъ, отношенията между дветѣ страни ставали най-приятелски, а това давало възможность да се предприематъ редица още мѣрки за подобряване положението на малцинствата въ Добруджа и на ромънцитѣ въ България. (1)

Че въпроса за секвестъра трѣбваше да се реши отдавна, по това две мнения нѣма; че неговото протакане близо десетъ години, е едно престъпно нехайство спрѣмо заинтересованитѣ — сжщо; че трѣбва да се разрешатъ още редъ важни въпроси за да се дойде до едно нормално положение — тоже, но, че ако тези болни въпроси, за които г. Билчуреску не споменава, се решаватъ съ сжщата бързина и по сжщия начинъ, нѣма да донесатъ нищо добро въ това сжщо можемъ да бждемъ сигурни.

Защото наредъ съ въпроса за секвестъра, сжществува и този за закона за земитѣ въ Добруджа, съ който законъ тези земи се иззематъ хайдушки изъ ржцетѣ на стопанитѣ имъ. Защото наложената провѣрка на земитѣ цели ограбването на населението отъ една организирана банда адвокати, които за попълване на една декларация взематъ десетки хиляди левове. Защото сжществува въпроса за престъпната администрация и корумпираното чиновничество, което върши нечувани издевателства и грабежи надъ мирното население.

Защото населението на Добруджа не е престанало да се интересува за своя роденъ езикъ и за народнитѣ си училища.

Защото, най-после, наредъ съ всички тие въпроси населението на Добруджа очаква да се реши и работи за унищожаване мирнитѣ договори.

които го оковаха въ вериги и разкъсване на тези вериги.

Това сж тѣ „другитѣ“ въпроси, за които г. Билчуреску не смѣе да спомене. До когато на тези въпроси не се даде едно правилно разрешение г. Билчуреску може да поиска приятелски отношения съ когото си ще, между добруджанското население и ромънската олигархия, обаче, той не може ги установи.

Разрешението на тези въпроси, обаче, не може да бжде дѣло на г. Билчуреску и др. подобни. Те могат да се решат само отъ добруджанското население и добруджанската емиграция, които организирани здраво въ своитѣ организации поведаат една смела и открита борба въ тази насока, а подирепа потърсят само въ милионитѣ потиснати, които сжщо водят борба въ това направление и чакат сжщо редъ за свобода.

Нашиятъ отговоръ

Бѣхме решили да не запълняме скѣпитѣ колони на „Добр. Знаме“ съ отговори на отвратителни шантажи и интриги.

Понесохме упреци на приятели, че сме малодушни и пр. съ единственното желание, да се тури край на една пакостна борба въ нашето движение, да се спре пагубното раздробление въ нашитѣ и безъ това слаби редове, за да се насочи движението къмъ неговитѣ естествени задачи; — борба за свободата на поробената родина.

Това наше решение обаче, се изтълкува като слабостъ и капитулация предъ ония които провокиратъ вътрешнитѣ борби въ нашето движение.

Атакитѣ, отвратителнитѣ шантажи и интригитѣ противъ насъ, не само, че не преставатъ, но се усилиха, като вече областитѣ се разделиха.

Създаде се въ Варна едно парцалче, носещо името на легендарниятъ хайдутинъ и борецъ за свобода „Стефанъ Караджа“, единственната задача на което е да води кална борба срѣщу съюза на Добруджанската младежъ, а неговиятъ събратъ в „Добруджа“ разшири борбата, вече не само противъ младежкото движение, но и противъ гражданата частъ отъ добруджанската емиграция, която въпреки моралниятъ и физически тормозъ на 6-ий мартъ м. г. намери сили въ себе си да каже едно мощно „Не“.

Ако нѣкой се съмнява въ това, нека прочете статията въ бр 50 на в. „Добруджа“ подъ заглавие: „Пакъ за младежкия съюзъ“ и ще се увери. Съ отвратителенъ и циниченъ езикъ, нѣкой шантанерски герой разправя басни; какъ се е родилъ младежкия съюзъ, кой билъ неговиятъ баща и пр. и пр. Ние сме убедени, че и малцината четци на този в-къ сж плюли отъ отвръщение четейки цитираната статия и сами ще му дадѣтъ заслужениятъ отговоръ, но сърцето ни се свива отъ болка като помислимъ, че Добруджанското движение е изпаднало до тамъ, та да го водятъ хора, които и когато се опитватъ да правятъ журнализъмъ, не могатъ да пречупятъ езика си, свикналъ съ терминитѣ на професионалнитѣ шантанерки, при които по всѣка вѣроятностъ сж добивали възпитанието си.

Какъ се създаде съюза на Добруджанската младежъ и кой е неговиятъ баща, това добруджанската емиграция добре знае и ние не ще направимъ удоволствието на дертливитѣ да разправяме история. На друго мѣсто ние помѣстваме резолюции на младежи, които ясно доказватъ кжде се е родилъ Д. М. С.

Ние сме убедени, че и приятелитѣ на автора на статията се надсмиватъ на глупоститѣ му, но тѣй като трѣбва да се подири и тукъ прѣста на Москва, тѣ потриватъ ржце.

Ако наистина Д. М. С. бѣше рожба на Москва а не на добруджанската младежъ подкрепена отъ гражданото болшинство на добруджанската емиграция, сигурно и злостата на неговитѣ противници щеше да бжде по-малка, защото като всѣко изкуственно нѣщо той щеше да остане затворенъ само въ главитѣ на авторитѣ му.

Но тукъ действителността е малко по-друга и това е което озлобява бездушнитѣ бюрократи и карьеристи.

Д. М. С. е рожба на обективнитѣ условия въ които е поставена да живѣе и се бори добруджанската младежъ.

Той намѣри симпатиитѣ на гражданото болшинство отъ добруджанската емиграция и затуй е злостата на неговитѣ противници. Той ще живѣе въпреки злостата на болнитѣ души, защото дветѣ хиляди четци на неговиятъ в-къ сж достатѣчна гаранция за това. Отъ своя страна ние обаче, ще зададемъ нѣколко въпроси на ония които така лесно се нахвърлятъ върху младежкото движение. Въмѣсто да търситѣ башата на младежкия съюзъ, какете г-да въ какво Ви е попречило съществуванетоъ му? Кажете колко ваши застъпничества по оземляването и настаняването на бежанцитѣ е спжналъ М. Д. Съюзъ? Колко ваши протестни акции е бойкотиралъ и спжналъ този съюзъ?

Колко борби въ полза на свободата на нашата родина Ви е осуетилъ?

Или Ви тревожи обстоятелството, че изнасяме безсилието на фамозното О. Н.?! .

Кажете, или онемейте защото съ вашитѣ дертове и болни амбиции, Вие нанесохте по-голяма пакостъ на дѣлото отколкото открититѣ му врагове. Но очевидно, че опасността за единството и правилниятъ развой на цѣлокупното добруджанско движение иде отъ другаде.

Тя иде отъ оная клика узурпирала ржководството на организацията и вършаша отвратителна търговия съ интереситѣ на поробената родина и страданията на добруджанскитѣ бежанци.

Ето защо нашиятъ апелъ къмъ последнитѣ е: *Добруджанци! Единството на нашето движение е застрашено. Безкруполни карьеристи сж узурпирали вашитѣ права. Сплотетѣ се около д-вата изгонете изъ вашитѣ редове търгацитѣ съ вашитѣ неволи. Нека си подадемъ ржка млади и стари и съ сждли крачки заработимъ за свободата на поробената ни родина.*

Протеста на добруджанци въ Цариградъ

Днесъ 2. I. 1928 г. събранието на добруджанската културно-просвѣтна група „Добруджа“ въ Цариградъ, като обсъди звѣрските изстѣпления надъ мирното и беззащитно население въ заробенния ни край, гдето куцовлашки банди вършатъ нечувани издевателства и опустошения, единодушно взе следната

Резолюция:

1) Най-енергично протестира предъ правителството на чокоейска Ромъния за звѣрските изстѣпления, вършени отъ развилнѣлитъ се куцовласи.

Кани всички добруджанци, млади и стари, да влѣзатъ масово въ своитѣ организации и чрезъ тѣхъ да поведатъ енергична борба, както противъ звѣрствата, и за пълната свобода на нашия заробенъ край.

3) Заявява, че добруджанската емиграция не може да има нищо общо съ „четническитѣ“ действия, каквито ромънската властъ измисля съ цель да оправдае издевателствата си надъ мирното население.

4) Апелираме къмъ всички честни общественици и обществени организации както въ България и Рюмъния, така и въ цѣль свѣтъ, да издигнатъ гласъ въ защита на поробеното население и спратъ похода на чокоейската олигархия.

5) Протестираме предъ О. Н. за неговото нехайство спрѣмо нечуванитѣ издевателства надъ малцинствата, които то създаде и на които „гарантира“ свободно сществуване.

6) Обръщаме вниманието на българското правителство, че то съ своята политика на добросѣдски отношения, окуражава палачитѣ на добруджанския народъ въ пѣкленитѣ имъ намѣрения.

7) Апелира къмъ цѣлокупната добруджанска емиграция въ България и населението въ Добруджа да не спиратъ своята протестна кампания до тогава, до когато не парализиратъ хунскитѣ изстѣпления на озвѣрения тиранинъ. Това може да стане като веднѣжъ за винаги се изкорени партизанския начинъ на действие въ организациитѣ и всички се обединятъ само около лозунгитѣ на Добруджа.

8) Зовемъ цѣлата емиграция да подкрепи младежта — пионера на нашето освободително дѣло, да поведе енергична борба противъ посегателствата надъ нашитѣ организации въ България и палачитѣ въ Ромъния.

Извикваме заедно съ всички поробени: Долу ржцетѣ отъ нашата обетована земя! Да живѣе единна и независима Добруджа!

Цариградъ, 2. I. 1928 г.

Секретарь:
Ил. Т. Уружовъ

Предизвикателство

(Писмо отъ Русе)

Въ Русе се получи календаръ „Свободна Добруджа“, лично дѣло на нѣкои добруджанци, разпространението му върви добре, всички желаятъ да го иматъ. Обстоятелството, че е излѣзалъ такъвъ календаръ, неговото разпространение извика злоба въ и безъ това озлобените груби партизани.

Вдхновители въ миналото на побоища, скандали и заплашвания, средства, които незабравятъ дори и когато спятъ, днесъ пакъ предизвикватъ. Авторы сж пакъ старитѣ познати побойници Кондовци и с-ие. Така група добруджанци се веселятъ въ една кръчма до квартала, между тѣхъ е и разпространителя на календаря. Маринъ Савовъ, момче скромно, тихо и учтиво. Въ момента когато поднася календаря на близкостоящъ познатъ, Кондиту се нахвърля върху му съ парабелъ и иска да кжса календаря като го заплашва съ бой и арестъ, зеръ той е детективъ. Благодарение застѣпничеството на околнитѣ и запазеното хладнокрѣвие на Савовъ скандала завършва, като чуждото оржие вижда безсилието си и посрамено отъ постѣпката си се оттегля. Присѣтствующитѣ виждайки правото на коя е страна купуватъ по единъ календаръ.

Въ сщия моментъ вдхновителитѣ му решили да излезатъ въ мѣстния печатъ и нарекатъ календаря — календаръ „Юдино Хоро“, а хората които го издаватъ и тези които го разпространяватъ, антинационалисти, болни, амбициозни, недоволници и въ края на краищата се провикватъ „нешастници!“

Ние не можемъ освенъ да ги поздравимъ и имъ кажемъ на добъръ часъ, „щастливи“ рекламата ви е достатъчна, вмѣсто да ви отговоримъ съ сщщото ние съ по-голѣмъ жаръ и воля ще работимъ за неговото пласиране, ние знаемъ, че той не е дѣло на организация такъвъ ние имаме отъ д-во „Добруджа“, а е дѣло на хора, които мислятъ и работатъ повече отъ васъ търтеитѣ за каузата добруджанска. Чийто истински дѣеиъ бе любимия на всички ни Дочо Михайловъ падналъ провинанъ отъ Вашъ куршумъ за да очистите пѣтя си за по нататъшни престѣпления за смѣтка на измжчения и отруденъ отъ живота добруджанецъ, това обаче не ще ви се удаде, Дочо е мъртавъ но духътъ на Дочо е въ насъ.

Русе, 2. I. 1928 г.

Обществото на Народитѣ действа като срдство за подслаждане горчивитѣ хапове: прокламира велики принципи, а, когато е необходимо влиза въ ролята на ексекюторъ. Даже и великитѣ принципи, мирътъ, договоритѣ за взаимна гаранция, международни сждилища сж все средства измислени да осигурятъ отговорността и съдействието на всички въ запазване на мирнитѣ договори.

Фр. Нити

Четете и разпространявайте
„Добруджанско Знаме“

Илюша

Въ новата година

Още една година тихо, безшумно се изниза край насъ. А ние отиваеме напредъ, кждето новата година чертае върху слънчевитѣ дипли на необгледнитѣ лжчисти хоризонти свѣтлитѣ пжтеки на нашия възходъ. Ние стжпяме твърдо и смѣло, защото сме увѣрени въ победния празникъ на своитѣ свѣтли стремежи. Възторжената вѣра закалява мощта на нашитѣ мишици, разгаря пламъна на душитѣ и укриля свѣтлитѣ, несдържани пориви къмъ окъпаната въ пурпурнитѣ трепети на зората грейнала въ царственъ блѣсъкъ и величие и желана като скжпа мечта — Свобода.

Погледнете назадъ: море отъ гордо възправени глави, гора отъ гневно дигнати десници, мълния отъ светнали въ радостна надежда погледи. Тѣ идатъ! Рѣката отъ хора расте, разлива се неудържима, страховита и пълзи нагоре къмъ възшебния чаръ на висинитѣ. Тѣзи, които сж въ първитѣ редове на безкрайната фаланга вече приближаватъ. Тѣхнитѣ можщи плещи достигатъ небето и то сѣкашъ трѣпне безсилно предъ тѣхния напоръ, а радостниятъ пламъкъ на очитѣ имъ би запалилъ зората, ако слънцето угаснеше. А края се губи тамъ нѣкъде, кждето се разлива радостниятъ трепетъ на буйнитѣ златокласи нивя, милвани отъ тихата приказка на сребристия Дунавъ и бурния напевъ на Черното море.

О, вѣра, светла радостна вѣра грѣе въ очитѣ

ни. Тя е залога, че възторжения борчески подемъ ще превъзмогне всичко по пжтя къмъ лазурнитѣ хоризонти на бъдащето, че нашия вихренъ размахъ ще разбие веригитѣ и ще съзиди слънчевия свѣтъ на Свободата. И нашата вѣра това е слънчева поема, която почва съ завета на Караджата и осветена съ подвига на една нова Голгота ще изведе до Свободата, — поема която ще вплете въ своитѣ редове имената на хиляди исполнини!

Тревоженъ трепетъ полазва нѣкога въ редицитѣ. Нѣкои отъ насъ се опитватъ да всеятъ невѣрие и уплаха, да убиятъ вѣрата въ крайната цѣль, да спратъ победния възходъ. Глухъ ропотъ като затаенъ дѣхъ на идваща буря се разнася въ редоветѣ и тѣ още по-сплотени трѣгватъ отново напредъ.

И ето азъ сега ги виждамъ предъ прага на новата година: — тѣ отминаватъ на страни, шеметни тѣлпи напредъ по друма, който извежда нагоре къмъ огненитѣ двери на слънцето. Тѣ сж повече сплотени отколкото всѣкога по-рано. И въ звъна на тѣхнитѣ тежки стжпки, въ трепета на тѣхнитѣ изкрящи очи устремени къмъ далечнитѣ тихи простори на Свободата, азъ долавямъ какъ се развива властната повеля на тѣхния устремъ: „Ний въпреки всичко ще стигнемъ до тамъ!“.

Кеманларъ, 11.I.1927 г.

Добросъседски отношения

Ето вече 50 години отъ освобождението на България и всѣкога се е говорило: за добрата ни северна съседка, за ромъно-българско приятелство и пр. Тия дни пакъ се заговори за това приятелство. Поводъ за това даде предстоящото подписване на Ромъно-българската спогодба. Ето какво се съобщава по този случай:

Букурещъ, 12 януарий (Радоръ). Българо-ромънската спогодба ще бжде подписана сл дѣ нѣколко дни въ Букурещъ. Впечатлението на общественото мнение и на дипломатическитѣ кръгове е отлично. Спогодбата осигурява сближението на двата народа. Печатътъ е изказва благоприятно върху тази спогодба. (Б. Т. А)

А какво съдържа тази спогодба? Българския народъ ще плаща нови 320 милиона лв. за да се освободятъ секвестранитѣ имоти на български подяници въ Добруджа. Ромъно българско приятелство, но за смѣтка на българския народъ. А за хайдушкитѣ грабежи на ромънитѣ, за кървавитѣ изстжпления въ Добруджа, за милионитѣ загуби на добруджанци кой ще плаща?

Добруджанци не сж врагове на сближението на ромънския и българския народи, но тѣ не разбиратъ приятелство, което се гради съ цената на кръвта, имота и живота на добруджанското население.

Примѣръ за подаржание

По инициативата на организирани младежи добруджанци въ с. Заветъ, Кеманларско, на 19.XII. 1927 г. биде дадена литературно музикална вечеръ съ благотворителна целъ. Добрата инициатива биде подкрепена и отъ учителството въ селото ни, което бѣ поканено за целта. Ние благодаримъ на всички оказали услуги, било тѣ учители или мѣстни младежи. Но особено голѣма благодарностъ дължимъ на учителката Надежда Юст. Петрова, която съ скромната сума отъ „литературно музикална вечеръ“, взе платъ и изработи, жертвайки време и спокойствие, една рокля за бедното добруджанско дете — сираче Донка Стоянова Гиргинова ученичка въ IV отд. родомъ отъ с. Вискйови.

Примѣра заслужава подражание и нашия апелъ е:

Младежи добруджанци, организирайте се въ свои младежки групи! Взимайте подобни инициативи, изкайте съдействието на учителството и мѣстната интелигенция въ селото ви.

Тѣ съзнаватъ своето предназначение и нѣма да ви откажатъ!

Не забравяйте, че вие сте авангарда на просвѣтната работа и революционната барба.

с. Заветъ, 30.XII. 1927 г.

Отъ младежитѣ

Патриотизъм и родолюбие

Две думи съ които днесъ страшно се експлоатира, съ благородството на които се върши отвратителна спекулация.

Нѣма епоха въ историята на българския народъ, въ която сжщността на тия думи да е била тъй мръсно газена въ калъта.

Модерно е днесъ, щомъ известни лица сж ти неприятни, да завикашъ: „родоотстъпници“, „храненици на Москва“.

Тази мода се пренася и срѣдъ насъ, добруджанскитѣ емигранти и бѣжанци

Наречемъ ли нѣщата съ сжщинскитѣ имѣ имена, веднага ни назоваватъ „родоотстъпници“. Издигнемъ ли гласъ за борба за свободата на окованитѣ въ вериги наши братя, получаваме названието: „адепти на болшевизма“. Гладуваме ли но отдѣлимъ по нѣщо отъ оскжднитѣ си средства за дѣлото, закрещаватъ: „храненици на Москва“.

Такава отвратителна кампания се води днесъ срещу насъ отъ в. „Добруджа“ и неговото паленце, „Ст. Караджа“.

Безсилни да оборятъ и отхвърлятъ идеитѣ на великия съборъ отъ 1919 г., които ние защитаваме и развиваме, тѣ крещатъ: „комунисти“, „болшевици“.

Неспособни да посочатъ други пжтища на борба за свободата на Добруджа, тъй близки до разбиранията на нейното население и емиграция, тѣ крещатъ: революционери, бунтовници развалятъ народа.

Научени да не даватъ нищо за движението, да трупатъ богатства за негова смѣтка и се хрантутъ отъ фондове, тѣ реватъ: Москва, червонци.

Но отъ кжде иде тоя куражъ, та и вдѣхновителитѣ на разбойническитѣ банди, конекрадцитѣ и тѣхнитѣ патрони да се биятъ въ гърдитѣ и да

искатъ монополъ на родолюбие и патриотизъмъ?

Отъ кжде е тоя куражъ на политическитѣ евнуси и чапкѣни въ добруджанското движение, довчерашни храненици на чужди държави да ни обвиняватъ въ родоотстъпничество и фондоядство? Не иде ли отъ изключителнитѣ времана, които преживѣваме? Не иде ли отъ изопачаването на закона за защита на държавата? Не е ли отъ тамъ и коража да се доносници и предъ прокурора за статитѣ ни, съ които величаемъ падналитѣ за добруджанската свобода герои?

Е добре. И този мечъ за нашитѣ гърди ще се окаже тъпъ. Тѣ сж бронирани съ чистотата на патриотизма и истинското родолюбие, за което мнозина и въ епохата на българското възраждане носѣха названието вагабонти и нехранимайковци, а днесъ сж светци за българския народъ.

Той ще се строши още преди да е допрѣлъ до тѣхъ, защото ржката която го отправя срещу насъ ще изсѣхне отъ проклятията на хилядитѣ потънали въ трауръ български синове, плачещи оковитѣ на едно кърваво робство. Тогасъ идейно обезоржжени, законно обезсилени, какво имѣ остава? Не ли подлостъта и интригантството? Е добре, ние имѣ пожелаваме добъръ часъ изъ този пжтъ. Но знамето на истинския патриотизъмъ и родолюбие не ще да изпуснемъ изъ ржцетѣ си, защото то е свѣто и нѣма нищо общо съ патриотарството.

Затуј ще завършимъ съ думитѣ на Ботевъ: „Пъкъ ако до сега е имало ржка да ни отбий или възпре ударитѣ, то кжса ще да е вече да ни запуши устата и прекжсне думата:

И гласъ искренъ благороденъ
Въ сърдца отзивъ ще намѣри,
Той е станалъ гласъ народенъ,
Та врагътъ ще потрепери“.

Кжде се роди Д. М. С.

В-къ „Добруджа“ разправя, че Д. М. С. е билъ рожба на нѣкой си „авантюристъ“ и пр. Нѣ колко надути персони отъ Варна ни наричатъ „самозванци“. Най-добъръ отговоръ на тия имѣ атаки дава самата добруджанска младежъ отъ Варна, която още презъ 1926 г. изпрати долнията резолюция до X редов Добр. конгресъ състоялъ се въ Плевенъ и първа издигна гласъ за образуване на Съюзъ на добруджанската младежъ въ България.

Резолюцията бѣше скрепена съ 44 подписа на добр. младежи живущи въ Варна и депозирана въ бюрото на конгреса. Голѣмитѣ „патриоти“ отъ Варна, обаче, я прибраха въ джеба си и следъ завръщането си въ Варна сж привиквали подписалитѣ я младежи единъ по единъ и сж ги заплашвали, а на нѣкой нанесли побой, за гдето сж се осмѣлили да дигнатъ гласъ за организиране на младежъта.

Резолюцията има следното съдържание:

Добруджанската младежъ въ гр. Варна, поставена въ невъзможность да разглежда въпроса за самостоятелното сжществуване на Добруджанския Младежки Съюзъ, поради хилавото сжщест-

вуване и ржководство на Младежката група при Варненската организация, чрезъ инициативата на една група младежи поднесе на одобрение на младежитѣ добруджанци въ града следната

РЕЗОЛЮЦИЯ:

Констатира: 1) Че добруджанската младежъ продължава да бжде дезорганизирана. 2) Че деятелността за културното, нравствено и физическо възпитание на младежъта е още въ своята зародишна форма и не е дала почти никакви резултати. 3) Че за правилното борческо възпитание, за културното повдигане и проникване на младежъта отъ освободителнитѣ добруджански идеали се изисква една специална работа нагодена къмъ специфичнитѣ условия при които е поставена младежъта.

4) Че самостоятелното сжществуване на Добруджанския младежки съюзъ не само не ще внесе разединение и посегне на единството на добруджанското дѣло, а ще бжде неговътъ мощенъ сътрудникъ. Най-внушителенъ аргументъ за това даваме за сжществуването на младежки съюзъ при Македонската и Тракийска организации, които сж биле

винаги най решителнитѣ и ентузиазираниитѣ борци въ общитѣ борби на емиграцията. 5) Че решение-то на IX конгресъ и чл. 42 отъ устава сж само една пречка за развитието на младежкото движение, което винаги ще остане най-дейния резервоаръ на борци за свободата на Добруджа

РЕШИ:

1) Апелира къмъ X конгресъ да се проникне отъ гореизложенитѣ съображения и най-настоятелно иска образуването на самостоятеленъ младежки Добруджански Съюзъ. 2) Да се промѣнятъ чл. 21 и 42 отъ устава, като за членове на младежкия съюзъ бждатъ допустнати младежи до 25 годишна възраст.

гр. Варна, Юний 1926 год.

Следватъ подписи на 44 младежи:

Подобни резолюции по-после се получиха отъ Пловдивската младежка добр. група, отъ младежитѣ въ с. Завѣтъ Кеманларско, отъ младежи въ Балбунаръ, Кеманларъ и др. Обстоятелство, което показва, че Съюза на Добр. младежъ е рожба на самата младежъ, а разправенето отъ неговитѣ противници е само басни,

Една заповѣдь на Силистренския Окръженъ Управителъ

Въ Силистра следъ последнитѣ кървави събития е назначенъ новъ Окръженъ Управителъ, нѣкой си Фракъшану.

По всичко личи, че ромѣнитѣ ще искатъ да хвърлятъ прахъ въ очитѣ на населението и по такъвъ начинъ намалатъ възмущението на последното отъ кървавото имъ иго.

Като първа стѣпка въ това направление, е една заповѣдь на новия окръженъ управителъ, отъ която правимъ следнитѣ извадки:

„Никаква каруца или добитъкъ, не могатъ да бждатъ насилственно изкарани отъ двора на хората, за каквито и да бждатъ слугувания. Нито единъ жителъ не ще бжде принуденъ къмъ каквито и да било безплатни работи, подъ каквито и да било форми и характеръ. Тия, които сж навикнали да си орѣтъ, сѣятъ и после да си жънатъ земитѣ съ насилственната помощъ на селското население, когато тѣ въ сжщото време се излежаватъ по кафенетата и кръчмитѣ, трѣбва да разбератъ, че това злоупотребление не ще може да продължи“.

Ние не вѣрваме, че тази заповѣдь ще бжде поне на косъмъ изпълнена, но се таки я отбелязваме като една стѣпка напредъ въ признанията на ромѣнитѣ, какво въ Добруджа се орѣтъ и сѣятъ насилственно и безплатно земитѣ на лентия.

Тази система е която ето вече 14 години тормози населението, принуждава го да емигрира и бѣга по горитѣ, следъ което се крещи „комитаджии“, „бандити“ и пр.

Добруджанското население ще си отдѣхне само когато събере своитѣ сили и съ помощта на другитѣ поробени, срине господството на ромѣнската олигархия.

На разколницитѣ

Не бихме занимавали добруджанската младежъ и отнели скжпи колони на нашия любимъ младежки органъ „Добруджанско знаме“, ако да нѣмаше толкова гадости и езуитчина въ единъ ласквиль, назовавъ съ името на най-известния добруджанецъ и революционеръ „Стефанъ Караджа“.

Предъ насъ сж брой 1. и 2. отъ този вестникъ. И всѣки основателно би се запиталъ, какво идейно, какво борческо има въ този листъ? Какви сж подбудитѣ които сж накарали вдѣхновителетѣ му, да го издаватъ при наличността на единъ любимъ младежки органъ „Добруджанско Знаме“?

Всѣки би намерилъ отговоръ на този въпросъ, ако внимателно прочете излѣзлитѣ два броя Въ брой 1-ви една момчага — Др. Савовъ — изказва своитѣ сърдни отъ единодушнитѣ решения на младежката конференция, станала презъ месецъ мартъ м. г. Разсърдилъ се, че мнението на неговата особа предъ единодушието на делегатитѣ въ тая конференция оставало като гласъ въ пустиня.

Само болни глави могатъ да обвиняватъ болшинствата за сектанти за самозвани, а своето мнение да смѣтатъ за правилно. Такива елементи винаги сж били опасни за организациитѣ и сж бивали своевременно отстранявани.

Тоя приятелъ не се спира предъ нищо, наричайки конференцията, че е била по Московски фасонъ и пр., едвали не докара Московци въ София. Ние сме свикнали наподобни мерзости, шомъ нѣкой е неприятенъ нѣкому, шомъ идейно не може да се борятъ, веднага започватъ большевишки агентъ, връзки съ Москва, Виена и редъ други гадости. Сжщия тоя, ималъ нахалността да преписва на ржководството на младежкия съюзъ неща отъ които той най-много страда.

Ето единъ неговъ бисеръ въ брой 1-ви. „Ако Вие бѣхте добри синове на Добруджа (касае се за ржководството на младежкия съюзъ), не се съмнявамъ, щѣхте да чакате съгласието на по-големитѣ ни братя и сестри, и нѣмаше да цепите Младежкото Добруджанско движение. Вие, обаче, предпочетохте да подадете ржка на продажницитѣ и изменницитѣ въ него“. Кой цепи и кой е предателъ и изменникъ, добруджанската младежъ е достатъчно съ здравъ разумъ, за да извади едно правилно заключение.

При наличността на младежки съюзъ и неговъ органъ, кое кара тия приятели да издаватъ другъ в-къ ако не удовлетворяване на една болна амбиция? Що за логи-а?! Борете се вътре въ съюза и ако вашитѣ идеи и разбирания сж по силни отъ тия на ржководството, вие ще станитѣ болшинство, а ржководството — въ меншинство, така постѣпватъ, носителитѣ на силни идеи, добритѣ и честни дейци въ всѣко движение. А вие какво вършитѣ, нищо друго освенъ предателство по отношение движението и свободата на нашата скжпа Добруджа, като цепитѣ организацията на добруджанската младежъ. Не откривайтѣ фронтове въ движението, а се борете противъ угнетителитѣ на нашия братъ, на тамъ насочете вашитѣ остриета.

Четейки внимателно излѣзлитѣ два броя на парцалчето ви, ние долавяме желанието на осно-

вателитъ му. Да се служи на личното азъ и удовлетворява амбицията, драскачество. Безъ да дава една правилна идейна насока, на добруджанската младежъ, за смела и решителна борба за освобождението на Добруджа, а намира за единственъ противникъ „Добруджанско знаме“.

Въпреки всичко, добруджанската младежъ, ще ви прецени на чия кауза служатъ и ще ви даде заслуженото, като ви остави въ онъва положение, отъ което сте започнали.

Млади добруджанци, организирайтъ се въ Младежкия Добруджански Съюзъ. Разпространявайтъ нашия любимецъ „Добруджанско Знаме“, бойкотирайтъ Варненския пасквилъ, който коштува съ името на нашия първи революционеръ „Ст. Караджа“, това трѣбва да бжде нашия достоенъ и заслуженъ отговоръ.

Русе, 1. 1928 год

Санинъ

Единъ протестъ за Добруджа и Македония

Недавна въ Лайтунгъ българскитъ студенти сж устроили протестно събрание противъ терора въ Македония и Добруджа. Въ резолюцията българскитъ студенти издигатъ гласъ въ защита на македонскитъ мъченици и протестирайтъ противъ българскитъ власти за преследванията на тѣхнитъ другари, когато сж искали да протестирайтъ противъ издѣвателствата въ Добруджа.

Потъналъ Италиански параходъ въ Черно море

Въ Добруджа близо до село Шабала, Балчишко въ последнитъ студове се е разбилъ въ подводни скали единъ Италиански параходъ.

Екипажътъ се опиталъ да се спаси съ лодки, но вълнитъ ги обърнали и 35 души съ плаване били изхвърляни на брѣга, кждето на другия день били намерени полузамръзнали.

Всички били отнесени въ Кюстенджанската болница, но положението имъ е безнадежно.

(Изъ Добруджанския в-къ „Курьеръ“).

Добруджански коледари въ София

Както всѣка година, така и тая, младежитъ въ София организираха коледуване.

Облечени въ добруджански селски дрехи, окичени съ венци на калпацитъ, 25 младежи, обиколиха домоветъ на по-видни столични граждани и добруджанци, предъ които изнесоха народнитъ обичаи въ Добруджа. Предъ споменитъ които възбуждаше това коледуване, нѣкои наши сънародници бѣха просълзени и изказаха своята дълбока скръбъ, по поробената родина.

Проумняли

Отъ Ромжския в-къ „Адевърулъ“ правимъ следната извадка:

„Нашето общество започва да се отърва отъ нехайството и дремливостъта. Последнитъ печални инциденти пробудиха всички. Днесъ всеки чувства че по пжтищата на погубванието не можемъ да вървимъ, безъ една тежка опасностъ, Народната съвестъ започва да иска законостъ, спокойствие, редъ и установяванието на предишнитъ свободи, единственитъ гаранции за възраждане. Не сме нито деца, нито луди, нито замаяни за да можемъ да бждемъ оставени плячка на абсолютизма и на усмотрението на умопобърканитъ. Нашия народъ претендира и има правото да желае да бжде поставенъ въ редътъ на цивилизованитъ народи, и че ще бжде тѣй, подсказва надеждата, която хранимъ за 1928 година“.

Макаръ да разправяйтъ че започватъ да се отърсватъ отъ дремливостъта, ромънитъ не намиратъ въ себе си достатъчно морални сили да спратъ нечувания тероръ въ Добруджа.

Но тѣ наистина ще се събудятъ когато поробенитъ въ Ромъния си стиснатъ десницитъ и поведатъ решителна борба за свобода.

Ромъно-Югославянски споръ за училищата въ Банатъ

Напоследъкъ между Ромъния и Югославия се заведе споръ за ромънскитъ училища въ Банатъ. Ромъния счита, какво на ромънитъ въ тази областъ не се даватъ достатъчни училищни свободи и иска този въпросъ да се уреди непременно по неинъ теркъ.

Разбира се не сме ние които ще осждимъ една подобна постъпка, но въ случая бихме изкали да направимъ едно сравнение съ политиката на Ромъния по отношение българскитъ училища въ Добруджа.

До като Ромънската държава не пропуска и най-дребнитъ случаи да търси училищна и църковна свобода за ромънитъ като заговори дори и за Ромънско малцинство въ България, то въ собственитъ си предели тѣпче най-безкрупошно църковната и училищна свобода на малци ствата.

Въ Добруджа, гдето грамадната частъ не знае ромънски езикъ се натрапватъ ромънски свещеници, а българскитъ такива се гонятъ. Отъ близо 500 български училища въ селата не е останало ни поменъ, за ирония оставиха въ Силистра и Добричъ пародия на Гимназии, като се прави всичко

възможно, въ тях да се изкарват ученици, които после биват принудени да напуснат дори и пределитъ на държавата, тъй като не се приематъ въ Вишитъ учебни заведения.

Всичко това добре разбираме. Но въ сжщото време до като Ромъния е готова да създаде по училищния въпросъ дори и междудържавен конфликтъ, въ насъ се говори само за приятелството ни съ северната съседка, за щастливо разбирателство и пр. а, нито дума въ защита на потъпканитъ права на добруджанското население, а не фиктивно „малцинство“. Това какво показва?

ВЕСТИ

За календара „Свободна Добруджа.“

Въ редакцията ни всъки денъ се получаватъ писма съ които ни се искатъ всевъзможни обяснения за календара „Свободна Добруджа“. Дължимъ да съобщимъ, че съ издаването на този календаръ, Редакцията ни нѣма нищо общо и не можемъ да дадемъ исканитъ освѣтления.

Вѣроятно, издателътъ на календара ще се обади на лицата до които го е изпратилъ и ще съобщи кому и какъ да се отчитатъ.

Съобщение. Излѣзе отъ печатъ и въ тия дни се разпраша брошурата: „Ролята на младежта въ освободителнитъ движения“ отъ Илия Ячковъ.

Книжката е спретната и съдържа около 40 странички и струва 5 лв.

Побързайте да я поискате чрезъ редакцията на „Добруджанско Знаме“.

Годѣвка. Нашиятъ добъръ приятелъ и съотечественикъ членъ на Русенската младежка група „Ст. Караджа“, Ниделчо Д. Боевъ се е згодилъ за симпатичната госпожица наша съотечественица Калинка Крумова. На младата двойка, основатели на групата „Ст. Караджа“ пожелваме щастие.

Въ последнитъ броеве на Добришкия в-къ „Куриеръ“, адвокатъ Т. Тасевъ, прави едно обстойно разглеждане на закона за проверка земитъ въ Добруджа.

Въ идния брой ще се повърнемъ подробно по този въпросъ.

Пакъ обръщаме внимание на всички върху новиятъ адресъ на редакцията.

Нека всичко се изпраща само на него, а не на стариятъ ни адресъ.

Отъ идния брой започваме да печатимъ въ подлистникъ реферата на Димитъръ Ганевъ „Националниятъ въпросъ на Балканитъ“ четенъ на 9.1. м. г. въ София. Реферата разглежда една интересна тема и ние обръщаме вниманието на читателитъ си върху него. Особено е цененъ за младежи които се опитватъ да разглеждатъ било въ статии или реферати националниятъ въпросъ.

Скръбенъ споменъ

На 11 т. м. се навърши 6 месеца отъ смъртта на незабравимиятъ ни съпругъ и приятелъ

Христо Куртевъ

(отъ гр. Силистра)

Милий Христо, въ разцѣта на твояга младостъ, когато дѣлото и твоитъ близки очакваха твърде много отъ тебе, ти бѣ грабнатъ изъ нашитъ редове отъ бичътъ на човѣчеството — Туберкулозата — и ни остави да тжжимъ по тебъ.

Емигрантския животъ спомогна твърде много за усилване болестъта ти, затуй ние предъ склпата ти паметъ се заклеваме, че ще работимъ за неговото премахване. Въ денътъ на шестмесечната отъ твоята кончина, ние съ болка си спомняме за тебъ и вмѣсто вѣнецъ на далечниятъ ти гробъ, внасяме 150 лв. за фонда на добруджанския свѣтиликъ „Добруджанско Знаме“.

Отъ съпругата и приятелитъ ти.

Фондъ „Добруджанско знаме“

Презъ празниците сж постъпили суми по случай именнитъ дни на следнитъ лица:

София, Ст. Деневъ	150	лв.
„ Ст. Рачевъ	50	„
„ Христо Голѣминовъ	80	„
„ Хр. Константиновъ	100	„
„ Хр. Николовъ	50	„
„ Хр. Маноловъ	50	„
„ Ст. Ангеловъ	20	„
„ Ст. Петкова	50	„
„ Единъ коледаръ	115	„
„ Бай Раданъ	100	„
с. Кючукъ Ахмедъ, Н. Пазарско		
Група добруджанци	150	„
Перникъ, единъ Христо	60	„
	Всичко	975
Отъ бр. 8	5965	„
	Всичко	6940

Всичко за вестника да се изпраща на адресъ: в. „Добруджанско Знаме“ ул. Алабинска № 35, Търговски кооперативенъ домъ, III етажъ, стая № 127